

IV

(Rättsakter som antagits före den 1 december 2009 enligt EG-fördraget, EU-fördraget och Euratomfördraget)

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 28 oktober 2009

om det stöd som föreskrivs i artikel 99.2 a (beträffande jordbrukssektorn) och artikel 124.1 och 124.2 (i dess ändrade lydelse) i den sicilianska regionallagen nr 32 av den 23 december 2000 om bestämmelser om genomförandet av POP 2000–2006 (operativt program med anslag från flera fonder) och omarbetning av stödordningarna för företag (stöd C 21/04 – ex N 590/B/01)

[delgivet med nr K(2009) 8064]

(Endast den italienska texten är giltig)

(2010/155/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 88.2 första stycket,

efter att i enlighet med nämnda artikel ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig, och

av följande skäl:

I. FÖRFARANDE

- (1) Genom en skrivelse av den 28 augusti 2001, som registrerades hos kommissionen den 29 augusti 2001, anmälde Italiens ständiga representation vid Europeiska unionen i enlighet med artikel 88.3 i EG-fördraget bestämmelserna i artiklarna 99, 107, 110, 111, 112, 120, 122, 123, 124, 135.3 och 135.4 i den sicilianska regionallagen nr 32 av den 23 december 2000 om bestämmelser om genomförandet av POP 2000–2006 (operativt program med anslag från flera fonder) och omarbetning av stödordningarna för företag (nedan kallad lag nr 32/2000).
- (2) Genom en skrivelse av den 17 maj 2002, som registrerades hos kommissionen den 21 maj 2002, och en skrivelse av den 10 oktober 2002, som registrerades hos kommissionen den 11 oktober 2002, inlämnade den italienska ständiga representationen de kompletterande upplysningar som kommissionen begärt av de italienska myndigheterna genom skrivelser av den 24 oktober 2001 och den 18 juli 2002.
- (3) Genom skrivelsen av den 10 oktober 2002 inkom de italienska myndigheterna med kompletterande upplysningar som endast rörde det stöd som föreskrivs i artikel 123 i lag nr 32/2000, eftersom det ärendet var brådskande.

- (4) Det stöd som föreskrivs i artikel 123 i lag nr 32/2002 frikopplades från de andra stödordningarna i de anmälda artiklarna och förklarades vara förenligt med den gemensamma marknaden inom ramen för stöd nr 590/A/2001 ⁽¹⁾.

- (5) Eftersom de italienska myndigheternas skrivelse av den 10 oktober 2002 endast rörde artikel 123 i den aktuella regionallagen, skickade kommissionen en skrivelse med en påminnelse till de italienska myndigheterna den 11 februari 2003 och uppmanade dem att besvara de övriga frågor som ställdes i skrivelsen av den 18 juli 2002.

- (6) Genom en skrivelse av den 5 mars 2003, som registrerades hos kommissionen den 6 mars 2003, inlämnade den italienska ständiga representationen de italienska myndigheternas svar på de frågor som ställdes i skrivelsen av den 18 juli 2002.

- (7) Efter att ha granskat detta svar skickade kommissionen en skrivelse till de italienska myndigheterna den 2 maj 2003 och begärde kompletterande upplysningar.

- (8) Genom en skrivelse av den 13 augusti 2003, som registrerades hos kommissionen den 18 augusti 2003, inlämnade den italienska ständiga representationen de italienska myndigheternas svar på skrivelsen av den 2 maj 2003. I svaret meddelade de italienska myndigheterna att artikel 111 i lag nr 32/2000 skulle dras tillbaka och uppmanade kommissionen att anta ett separat beslut om några av artiklarna i lagen.

- (9) Genom en skrivelse av den 1 oktober 2003 förklarade kommissionen för de italienska myndigheterna att beslutet skulle röra hela stödet (N 590/B/2001) och begärde vissa klagoranden av en av artiklarna i lag nr 32/2000.

⁽¹⁾ Skrivelse SG (2002) D/233133, 18.12.2002.

- (10) Genom en skrivelse av den 7 januari 2004, som registrerades hos kommissionen den 14 januari 2004, inlämnade den italienska ständiga representationen de italienska myndigheternas svar på skrivelsen av den 1 oktober 2003.
- (11) Genom en skrivelse av den 10 mars 2004 begärde kommissionen officiellt att få de ytterligare klargöranden från de italienska myndigheterna som den redan hade begärt under informella kontakter.
- (12) Genom en skrivelse av den 20 april 2004, som registrerades hos kommissionen den 21 april 2004, och en skrivelse av den 24 maj 2004, som registrerades hos kommissionen den 25 maj 2004, inkom de italienska myndigheterna med de klargöranden som avses i skäl 11.
- (13) Genom en skrivelse av den 21 juni 2004⁽¹⁾ och en skrivelse av den 10 september 2004 (en rättelse av den föregående skrivelsen, som hade utarbetats efter det att de italienska myndigheterna inkommit med synpunkter i en skrivelse som inlämnats av den italienska ständiga representationen den 7 juli 2004 och som registrerades hos kommissionen den 12 juli 2004)⁽²⁾, informerade kommissionen Italien om sitt beslut att inte göra några invändningar när det gällde artikel 99.2 b (beträffande jordbrukssektorn) och artiklarna 107, 110⁽³⁾, 112, 120, 122 och 135 i lag nr 32/2000. Kommissionen meddelade dessutom att den hade för avsikt att inleda det förfarande som anges i artikel 88.2 i EG-fördraget avseende det stöd som föreskrivs i artikel 99.2 a (beträffande jordbrukssektorn) och artikel 124.1 och 124.2 (beträffande vissa producentorganisationer) i lagen⁽⁴⁾.
- (14) Kommissionens beslut om att inleda förfarandet offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning*⁽⁵⁾. Kommissionen uppmanade berörda parter att inkomma med sina synpunkter på åtgärden i fråga.
- (15) Kommissionen mottog inga synpunkter från berörda parter.
- tagslån och andra företag med bankliknande verksamhet⁽⁶⁾.
- (17) Dessa stöd, som inte kan kombineras med andra stödordningar med liknande syften, finansieras med en del av de 20 miljoner euro som anslagits för samtliga åtgärder i artikel 99 och beviljas till de garantikonsortier som ansöker om dem. Värdet får inte överstiga det sammanlagda belopp som tecknats av medlemmarna och av organ som stöder konsortiet.
- (18) I strikt bemärkelse ska syftet med garantierna vara att underlätta tillgången till krediter för stödmottagarna. (Eftersom cirka 70 procent av företagen inom jordbrukssektorn på Sicilien är små företag, kan en del företag inte ställa nödvändiga säkerheter för att täcka ett lån eller erhålla en garanti). Garantierna är utformade på följande sätt:
- Bruttobidragsekvivalenten beräknas i enlighet med den metod som beskrivs i andra stycket i punkt 3.2 i kommissionens tillkännagivande om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på statligt stöd i form av garantier⁽⁷⁾.
 - Garantierna får inte täcka mer än 80 procent av lånet, i enlighet med bestämmelserna i punkterna 3.3 och 3.4 i tillkännagivandet.
 - De får endast tillhandahållas för verksamheter vars art (stödnivåer, stödmottagare och syften) överensstämmer med bestämmelserna i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till jordbrukssektorn⁽⁸⁾, till solventa företag med god finansiell ställning i enlighet med bestämmelserna i punkterna 3.5 och 5.2 i det ovan nämnda tillkännagivandet.
 - Garantierna får endast röra lån som beviljats i detta sammanhang och enligt de tillämpliga villkor för stödordningar som godkänts av kommissionen.
 - Utbetalningen är beroende av om gäldenären är föremål för de rättsliga förfaranden som gäller vid insolvens (konkursförklaring av det stödmottagande företaget osv.)
 - Garantierna kan även utnyttjas av parter som inte tillhör ett konsortium (medlemskapet i konsortierna är öppet utan begränsningar för alla aktörer inom jordbrukssektorn)⁽⁹⁾.

II. BESKRIVNING

- (16) I enlighet med artikel 99.2 a i lag nr 32/2000 beviljas stöd till första och andra gradens konsortier (*consorzi fidi*) (dvs. konsortier som ställer garantier och sammanslutningar av dessa) för att upprätta eller komplettera riskfonder för garantier för beviljande av finansiering från kreditinstitut, låneinstitut, företag som förmedlar före-

⁽¹⁾ Skrivelse SG-Greffe (2004) D/202440, 21.6.2004.

⁽²⁾ Skrivelse SG-Greffe (2004) D/203974, 10.9.2004.

⁽³⁾ Beslutet innehåller emellertid vissa rekommendationer om denna artikel.

⁽⁴⁾ Punkt 3 i artikel 124 i lag nr 32/2000 innehöll också en stödåtgärd, men kommissionen fastställde att den utgjorde en nationell stödåtgärd som uttryckligen godkänns genom en förordning om inrättande av en gemensam organisation av marknaden, och att någon närmare granskning därför inte behövdes.

⁽⁵⁾ EUT C 52, 2.3.2005, s. 23.

⁽⁶⁾ Dessa bestämmelser gäller för både jordbruks- och fiskerisektorn. I beslutet om att inleda det förfarande som anges i artikel 88.2 i EG-fördraget hänvisas endast till jordbrukssektorn eftersom det sicilianska fiskeriministeriet i den skrivelse av den 24 maj 2005, som nämns i skäl 12, förklarade att en separat anmälan skulle göras för fiskerisektorn i ett senare skede.

⁽⁷⁾ EGT C 71, 11.3.2000, s. 14.

⁽⁸⁾ EGT C 232, 12.8.2000, s. 17.

⁽⁹⁾ Dessa kriterier anges inte i artikel 99, men anmäldes i de kompletterande upplysningar som de italienska myndigheterna inkom med.

(19) I enlighet med artikel 124.1 och 124.2 i lag nr 32/2000 får startkapital beviljas producentorganisationer som är erkända i enlighet med rådets förordning (EEG) nr 1035/72 av den 18 maj 1972 om den gemensamma organisationen av marknaden för frukt och grönsaker⁽¹⁾. Sådant stöd, som beviljas för fem år, täcker 100 procent av de kostnader som organisationen ådragit sig under det första året och måste minska med 20 procent per år under de följande åren, för att nå noll vid slutet av perioden. Dessutom får stöd inte beviljas efter det femte året eller efter det att organisationen har varit erkänd i sju år. Stödet finansieras med en del av det belopp på 3 615 198 euro som anslagits för samtliga åtgärder i artikel 124.

(20) I sin skrivelse av den 13 augusti 2003 förklarade de italienska myndigheterna att de hade för avsikt att ändra lagen för att bringa förfarandet för beviljande av stödet i överensstämmelse med de förfaranden som föreskrivs i förordning (EEG) nr 1035/72. De påpekade även att endast följande organisationer skulle kunna utnyttja stödet:

— Asprosud i Messina, erkänd den 13 mars 1992, för det fjärde och femte året efter erkännandet (1995 och 1996).

— Sicilia Verde i Bagheria, erkänd den 8 juli 1993, för det tredje, fjärde och femte året efter erkännandet (1996, 1997 och 1998).

— Agrisud i Vittoria, erkänd den 15 november 1994, för det andra, tredje, fjärde och femte året efter erkännandet (1996, 1997, 1998 och 1999).

— Apro Frus i Capo d'Orlando, erkänd den 23 november 1990, för det fjärde och femte året efter erkännandet (1994/95 och 1995/96).

III. INLEDANDE AV DET FÖRFARANDE SOM ANGES I ARTIKEL 88.2 I FÖRDRAGET

(21) Kommissionen inledde det förfarande som anges i artikel 88.2 i fördraget med avseende på det stöd som föreskrivs i artikel 99.2 a och artikel 124.1 och 124.2 i lag nr 32/2000 (beträffande jordbrukssektorn i det första fallet och beträffande organisationerna Asprosud, Sicilia Verde och Apro Frus i det andra) eftersom den hyste tvivel om stödets förenlighet med den gemensamma marknaden.

(22) När det gäller det stöd som föreskrivs i artikel 99.2 a i lag nr 32/2000 beträffande jordbrukssektorn, ger redan

principen om ställande av en säkerhet vid handen att det existerar ett lån. Med ledning av den förteckning över stödordningar som kan omfattas av säkerheter som de italienska myndigheterna inkom med på kommissionens begäran, tycks det som om vissa av dessa ordningar svårigen skulle kunna finansieras genom lån, med tanke på hur åtgärderna är utformade (som ett exempel är det svårt att tänka sig att stöd för att täcka försäkringspremier inom jordbrukssektorn skulle ges i form av ett lån).

(23) En annan faktor som fick kommissionen att tvivla på att det stöd som föreskrivs i artikel 99.2 a i lag nr 32/2000 var förenligt med den gemensamma marknaden var att det kan beviljas i kombination med tillämpningen av de åtgärder som avses i artikel 124.1 och 124.2 i lagen. Kommissionen hade således rimlig anledning att ifrågasätta stödets förenlighet med tanke på att det även fanns reservationer avseende förenligheten vad gäller det stöd som föreskrivs i artikel 124.1 och 124.2.

(24) Avslutningsvis hade kommissionen ingen information som visade hur de italienska myndigheterna skulle kunna försäkra sig om att kumulering av det planerade stödet i form av ställande av en säkerhet och stöd inom ramen för de ordningar där säkerhet ska ställas inte riskerar att överskrida procentgränsen för godkänt stöd inom ramen för ordningarna.

(25) När det gäller stödet i artikel 124.1 och 124.2 i lag 32/2000 hade de italienska myndigheterna klargjort att det endast var avsett för att betala utestående belopp till producentorganisationer som erkänts i enlighet med förordning (EEG) nr 1035/72. Dessa stöd skulle redan ha betalats ut, men så hade inte skett eftersom Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGF) inte hade garanterat ekonomisk täckning för de finansiella åtaganden som gjorts i Italien.

(26) De italienska myndigheterna tillade att stödet endast kunde erhållas av enheter som hade förvärvat rätt till stöd före den 21 november 1996 (datumet för ikraftträdande av rådets förordning (EG) nr 2200/96 av den 28 oktober 1996 om den gemensamma organisationen av marknaden för frukt och grönsaker⁽²⁾), som ersatte förordning (EEG) nr 1035/72), och som inte hade förverkat den rättigheten.

(27) I sin granskning av stödet hade kommissionen kunnat fastställa att i enlighet med artikel 53 i förordning (EG) nr 2200/96 ska alla rättigheter som förvärvats av producentorganisationer före datumet för förordningens ikraftträdande i enlighet med artikel 14 och avdelning IIa i förordning (EEG) nr 1035/72 vara oförändrade tills

⁽¹⁾ EGT L 118, 20.5.1972, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 297, 21.11.1996, s. 1.

de upphör att gälla. Kommissionen fastställde vidare att allt nationellt stöd som beviljats enligt den artikeln kan anses vara förenligt *ipso jure* med bestämmelserna om den gemensamma organisationen av marknaden för frukt och grönsaker förutsatt att alla villkoren i artikel 14 i förordning (EEG) nr 1035/72 är uppfyllda. I sådana fall krävs ingen vidare granskning mot bakgrund av bestämmelserna om statligt stöd ⁽¹⁾.

- (28) På grundval av dessa överväganden åtog sig de italienska myndigheterna att ändra förfarandena för beviljande av det berörda stödet för att bringa dem i överensstämmelse med bestämmelserna i förordning (EEG) nr 1035/72 (se skälen 19 och 20). När det gäller den förteckning över stödmottagare som de italienska myndigheterna inkommit med konstaterade kommissionen emellertid att det stöd som beviljats de organisationer som anges i skäl 21 skulle komma att betalas ut långt efter tidsgränsen på sju år efter erkännandet av organisationen i fråga, och att alla villkor i artikel 14 i förordning (EEG) nr 1035/72 inte längre skulle vara uppfyllda till följd av detta (eftersom ett av villkoren är att stödet får betalas ut under en period på fem år och under högst sju år efter erkännandet). Kommissionen konstaterade därför att stödet måste granskas mot bakgrund av artiklarna 87 och 88 i fördraget.
- (29) Under denna granskning mot bakgrund av artiklarna 87 och 88 i fördraget fastställde kommissionen att eftersom förordning (EEG) nr 1035/72 har upphävts genom förordning (EG) nr 2200/96, skulle beviljandet av stöd enligt en bestämmelse som inte längre gäller till organisationer vars rättighet till stöd har upphört (vilket innebär att artikel 53 i förordning (EG) nr 2200/96, som det hänvisas till i skäl 27, inte längre är tillämplig) komma att störa de mekanismer i den gemensamma organisation av marknaden för frukt och grönsaker som infördes genom rådets förordning (EG) nr 2200/96. I enlighet med punkt 3.2 i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till jordbrukssektorn kan kommissionen under inga omständigheter godkänna ett stöd som inte är förenligt med de bestämmelser som reglerar en gemensam organisation av marknaden eller som skulle hindra denna från att fungera tillfredsställande.
- (30) Kommissionen hade följaktligen rimlig anledning att tvivla på att stödet var förenligt med den gemensamma marknaden.
- (31) Dessa tvivel förstärktes av det faktum att stöd som beviljas på nämnda grunder skulle utgöra ett retroaktivt stöd, vilket uttryckligen är förbjudet enligt punkt 3.6 i riktlinjerna eftersom det inte kan anses innehålla den stimulansfaktor som stöd inom jordbrukssektorn ska ha, med undantag för kompenseringar.

⁽¹⁾ Samma resonemang hade redan tillämpats på det stöd som tillhandahålls på nationell nivå för producenter i enlighet med artikel 14 i rådets förordning (EEG) nr 1035/72 – se stöd N 157/2000, som avslutades genom skrivelsen SG(2001) D/288558, 16.5.2001.

- (32) Avslutningsvis tvivlade kommissionen på argumentet att EUGFJ inte har garanterat ekonomisk täckning för de åtaganden som har gjorts i Italien, eftersom samfinansieringen av bildandet av producentsammanslutningarna innebär att EUGFJ automatiskt ersätter en del av det stöd som godkänts inom ramen för den gemensamma organisationen av marknaden.

IV. DE ITALIENSKA MYNDIGHETERNAS SYNUNKTER

- (33) Genom skrivelsen av den 26 augusti 2004, som registrerades hos kommissionen den 30 augusti 2004, skrivelsen av den 24 november 2004, som registrerades hos kommissionen den 26 november 2004, och skrivelsen av den 26 oktober 2005, som registrerades hos kommissionen den 28 oktober 2005, inlämnade Italiens ständiga representation de italienska myndigheternas svar efter inledandet av det förfarande som anges i artikel 88.2 i fördraget, med avseende på det stöd som föreskrivs i artikel 99.2 a och i artikel 124.1 och 124.2 i lag nr 32/2000 (beträffande jordbrukssektorn i det första fallet och beträffande organisationerna Asprosud, Sicilia Verde och Apro Frus i det andra fallet).
- (34) I sin skrivelse av den 26 augusti 2004 framförde de italienska myndigheterna följande önskemål och synpunkter på det stöd som föreskrivs i artikel 99.2 a i lag nr 32/2000.
- De italienska myndigheterna begärde att vissa stödordningar som anges i den förteckning som avses i skäl 22 skulle strykas, eftersom de hade fastställt att stödordningarna i praktiken inte kunde finansieras genom lån.
 - När det gällde de återstående stödordningarna i förteckningen klargjorde de italienska myndigheterna att garantin endast skulle röra den privata delen av investeringen i de fall där stödordningen redan hade godkänts och finansierats, och att garantin skulle röra hela beloppet för de stödordningar som redan hade godkänts men ännu inte hade finansierats. Oavsett det ifrågasvarande ärendet skulle garantins bruttobidragsekvivalent inte överstiga det högsta stödbelopp som är tillåtet enligt stödordningen i fråga (myndigheterna inkom med upplysningar om kontroller som gjorts av ett urval på minst 5 procent för de självcertifieringar som begärts in från stödmottagarna).
 - De italienska myndigheterna bekräftade att de skulle utarbeta tillämpningsföreskrifter för artikel 99.2 a i lag nr 32/2000 och att reglerna skulle omfatta den ovannämnda förteckningen.

- (35) I samma skrivelse framförde de italienska myndigheterna följande synpunkter på det stöd som föreskrivs i artikel 124.1 och 124.2 i lag nr 32/2000 för de tre organisationer som avses i skäl 21:
- De italienska myndigheterna försäkrade att de ansåg att kommissionens ståndpunkt om stöd nr N 157/2000 måste följas även i detta fall och att det inte krävdes någon granskning mot bakgrund av artiklarna 87 och 88 i fördraget av det stöd som fastställts för de tre organisationerna i fråga.
 - De hänvisade vidare till bestämmelserna i artikel 53 i förordning (EG) nr 2200/96, enligt vilka alla rättigheter som förvärvats av producentorganisationer ska vara oförändrade tills de upphör att gälla (vilket innebär att de ska gälla fram till den slutliga betalningen av stödet) och betonade att en organisation förvärrar rättigheten när den inlämnar en korrekt ansökan. När det gällde det ifrågavarande ärendet hade alla ansökningar inlämnats inom tidsgränsen på sju år efter erkännandet. Denna rättighet får inte påverkas av generella förseningar från myndigheternas sida i sökandet efter lämpliga medel för att betala ut stödet.
 - De bekräftade slutligen den ändring av lag nr 32/2000 som anges i skäl 20.
- (36) Genom en skrivelse som mottogs den 24 november 2004 inlämnade de italienska myndigheterna en kopia av artikel 12 i regionallag nr 15 av den 5 november 2004 (nedan kallad lag nr 15/2004) genom vilken bland annat artiklarna 99 och 124 i lag nr 32/2000 ändrades.
- (37) När det gäller artikel 99 i lag nr 32/2000 ökades antalet möjliga stödmottagare för de aktuella åtgärderna genom artiklarna 12.2 och 12.4 i lag nr 15/2004, eftersom företag som inte tillhör någon organisation inbegrips. Dessa företag åtar sig att betala de administrativa utgifterna i samband med tillhandahållandet av en garanti. Slutligen fastställdes att det högsta belopp som anslagits för åtgärderna i artikeln uppgick till 20 000 000 euro för perioden 2000–2006.
- (38) Genom artikel 12.8 i lag nr 15/2004 införs en ny punkt 2 i artikel 124 i lag nr 32/2000, genom vilken de förfaranden för beviljandet av stöd som anges i skäl 19 ovan ersätts med förfaranden som överensstämmer med artikel 14 i förordning (EEG) nr 1035/72.
- (39) Denna nya punkt 2, som lades till artikel 124 i lag nr 32/2000 i syfte att ersätta den befintliga punkt som de italienska myndigheterna hade åtagit sig att ändra (se skäl 20), har följande lydelse:

uppgå till 5 procent (för det första och det andra året), 4 procent (för det tredje året), 3 procent (för det fjärde året) och 2 procent (för det femte året) av värdet på den saluförda produktion som omfattas av producentorganisationens verksamhet. Stödbeloppet får under inga omständigheter överskrida organisationens verkliga kostnader för upprättande och administrativ drift. Inget stöd får betalas ut för kostnader som uppstått efter det femte året eller efter det att över sju år har förflutit sedan erkännandet.”

- (40) I den skrivelse som mottogs den 26 oktober 2005 uppgav de italienska myndigheterna att artikel 99.2 a i lag nr 32/2000 hade upphävts genom artikel 23 i regionallag nr 11 av den 21 september 2005 och meddelade att den berörda anmälan skulle dras tillbaka.

V. BEDÖMNING

- (41) I enlighet med artikel 87.1 i fördraget är stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är, som snedvrider eller hotar att snedvrider konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, oförenligt med den gemensamma marknaden i den utsträckning det påverkar handeln mellan medlemsstaterna.
- (42) De åtgärder som granskas i ifrågavarande ärende motsvarar denna definition, eftersom de finansieras med hjälp av statliga medel, gynnar viss produktion (t.ex. frukt och grönsaker) och kan påverka handeln med tanke på Italiens ställning på dessa marknader (år 2005 producerade Italien 11 443 000 ton frukt, förutom citrusfrukter, vilket innebär att landet är den största fruktproducenten i EU).
- (43) I fall som omfattas av artikel 87.2 och 87.3 i fördraget kan undantag emellertid göras för vissa åtgärder, som kan anses vara förenliga med den gemensamma marknaden.
- (44) Med tanke på de åtgärder som beskrivs ovan är det enda möjliga undantaget i det här fallet det som föreskrivs i artikel 87.3 c i fördraget, enligt vilket stöd kan anses vara förenligt med den gemensamma marknaden om det är avsett att underlätta utveckling av vissa näringsverksamheter eller vissa regioner, när det inte påverkar handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset.
- (45) Kommissionen konstaterar först och främst att artikel 99.2 a i lag nr 32/2000 upphävdes utan att ha tillämpats (med tanke på att inledandet av förfarandet i enlighet med artikel 88.2 i fördraget innebär att tillämpningen skjuts upp), och att de italienska myndigheterna har dragit tillbaka den berörda anmälan. Detta innebär att kommissionen inte behöver kontrollera om bestämmelserna i det undantag som förskrivs i artikel 87.3 c i fördraget är tillämpliga.

¹I överensstämmelse med artikel 14 i förordning (EEG) nr 1035/72 ska det högsta beloppet för sådant stöd

- (46) När det gäller det stöd som föreskrivs i artikel 124.1 och 124.2 i lag nr 32/2000 konstaterar kommissionen att förfarandena för beviljande av stödet bringades i överensstämmelse med förordning (EEG) nr 1035/72, ändrad genom artikel 3 i rådets förordning (EEG) nr 3284/83 av den 14 november 1983 om ändring av förordning (EEG) nr 1035/72 om den gemensamma organisationen av marknaden för frukt och grönsaker avseende producentorganisationer ⁽¹⁾, genom att en ny punkt 2 lades till i artikel 124 i lag nr 32/2000, som infördes genom artikel 12 i lag nr 15/2004.
- (47) Från och med datumet för antagandet av denna lag styrs stöd till producentorganisationer av förordning (EG) nr 2200/96.
- (48) Såsom anges i skäl 27 föreskrivs det i artikel 53 i förordning (EG) nr 2200/96 att de rättigheter som producentorganisationerna före denna förordnings ikraftträdande har fått i enlighet med artikel 14 och avdelning IIa i förordning (EEG) nr 1035/72 ska vara oförändrade tills de upphör att gälla, under förutsättning att villkoren i artikel 14 är uppfyllda.
- (49) Bestämmelserna i den nya artikel 124.2 i lag nr 32/2002, som infördes genom artikel 12 i lag nr 15/2004, överensstämmer med villkoren i artikel 14 och garanterar i praktiken att producentorganisationer som inte uppfyller dessa villkor utesluts. Eftersom bestämmelserna om statligt stöd i rådets förordning (EEG) nr 1035/72 endast tillämpas inom de gränser som fastställs av rådet, och artikel 14 i själva förordningen innehåller en direkt tillämplig bestämmelse om att godkännande av betalningar av nationellt stöd förutsätter att vissa villkor är uppfyllda vid tidpunkten i fråga, är det inte längre nödvändigt att granska detta nationella stöd mot bakgrund av bestämmelserna om statligt stöd.
- (50) Till följd av detta har de andra tvivel som kommissionen hyste vid inledandet av förfarandet också skingrats.

VI. SLUTSATS

- (51) Eftersom artikel 99.2 a i lag nr 32/2000 har upphävts behöver kommissionen inte avgöra om det stöd som föreskrivs i denna artikel är förenligt med den gemen-

samma marknaden. Det förfarande som inleddes med avseende på dessa bestämmelser är följaktligen inte längre nödvändigt och kan avslutas.

- (52) Med tanke på att artikel 124.2 i lag nr 32/2000 i dess ändrade lydelse enligt artikel 12 i lag nr 15/2004 innebär att stödet till producentorganisationer bringas i överensstämmelse med bestämmelserna i artikel 14 i förordning (EEG) nr 1035/72, och att sådant stöd följaktligen automatiskt anses vara förenligt med reglerna för den gemensamma organisationen av marknaden och inte längre måste granskas mot bakgrund av bestämmelserna om statligt stöd, är det förfarande som inleddes i detta avseende inte längre nödvändigt och kan också avslutas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det förfarande i enlighet med artikel 88.2 i fördraget som inleddes med avseende på det stöd som föreskrivs i artikel 99.2 a (beträffande jordbrukssektorn) i den sicilianska regionallagen nr 32 av den 23 december 2000 avslutas härmed på grund av att det inte längre är nödvändigt, eftersom Italien har dragit tillbaka sin anmälan rörande detta.

Artikel 2

Det förfarande i enlighet med artikel 88.2 i fördraget som inleddes med avseende på det stöd som föreskrivs i artikel 124.1 och 124.2 (i dess ändrade lydelse) i den sicilianska regionallagen nr 32 av den 23 december 2000 avslutas härmed på grund av att det inte längre är nödvändigt.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till Republiken Italien.

Utfärdat i Bryssel den 28 oktober 2009.

På kommissionens vägnar
Mariann FISCHER BOEL
Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 325, 22.11.1983, s. 1.